

Algemene beschouwingen van de fractie van de ChristenUnie Ridderkerk

Begroting 2009 – 2012

6 november 2008

Inleiding

We hebben momenteel te maken met een wereldwijde financiële crisis. Het kan niet anders of dat heeft gevolgen voor de manier waarop wij naar onze financiële systemen kijken. Wat ons betreft krijgt hiermee weer prioriteit het kapitaal dat er echt toe doet, te weten de mens zelf.

Niet alleen de kijk op de systemen en de systemen zelf zullen veranderen; onze verwachting is dat binnen afzienbare tijd ook voor Ridderkerk de negatieve gevolgen merkbaar zullen zijn. Er is minder geld en dat gaat invloed hebben. Als ChristenUnie vinden we het van belang om, voordat de eventuele echte bui losbarst, ons geld zo goed mogelijk in te zetten en het niet te verjubelen. Daarom willen we in de voorliggende begroting extra aandacht voor kwetsbare inwoners. Vaak is bij economische neergang de sociaal-economische zwakkere het eerst de dupe. In de afgelopen jaren zijn resultaten bereikt voor die kwetsbare Ridderkerker; wij willen dat die resultaten zo goed mogelijk worden geborgd.

Er is allerlei onvrede in dit land. Het vertrouwen in elkaar en in de overheid is afgenomen. Als ChristenUnie denken we dat dit afnemende vertrouwen verder gaat dan irritatie over een overheid die haar beloften niet nakomt. We denken dat er nog fundamentele zaken aan ten grondslag liggen.

De politiek luistert naar de mensen. Dat wil niet zeggen dat vervolgens alle wensen worden gehonoreerd. Politiek bestaat uit het afwegen van meerdere belangen en het vervolgens nemen van een besluit. De kiezer vraagt ook daadkracht en duidelijkheid.

Ridderkerk is geen rustig dorp gebleken in de afgelopen jaren. Er is meer gebeurd dan het door de heer Finkers bezongen van rood naar groen verspringen van verkeerslichten. Er zijn besluiten genomen die forse gevolgen hebben.

De tram is daarvan het aansprekendste voorbeeld. Het besluit van de raad over het advies aan de stadsregio impliceert een besluit over de aanleg van de tram.

Ook het besluit over de polder Nieuw Reijerwaard is ingrijpend. We hebben gezegd dat Ridderkerk er beter van moet worden. De angst van de bewoners uit de omgeving is op zich begrijpelijk, maar wij gaan ervoor dat de gevolgen overwegend positief zullen zijn en met dat uitgangspunt zullen we de komende jaren naar de uitwerkingsvoorstellen kijken.

Belangrijkste pijlers daarbij zijn wat ons betreft de leefbaarheid en de luchtkwaliteit, met duidelijke grenzen aan de bebouwing; Nieuw Reijerwaard moet een gebied zijn waar we toch met een goed gevoel doorheen kunnen blijven fietsen en lopen. **Kan de wethouder nog iets melden over de voortgang van de gesprekken met de Ministeries over het vervolg?**

Het besluit om een openluchtwembad te gaan bouwen heeft een jarenlange wens van onze fractie in vervulling doen gaan. We waren blij verrast met alle goede woorden van de collegafracties. Dat door procedurele onvolkomenheden de opening een jaar later staat gepland, nemen we dan maar – met enige tegenzin – voor lief. **Kan de wethouder nog iets melden over de voortgang? Wanneer gaat daadwerkelijk de schop de grond in?**

De ontwikkeling van de Structuurvisie die momenteel gaande is beoordelen we voornamelijk als zeer positief. Nadenken over hoe Ridderkerk er over 20 of 30 jaar uitziet is zinnig. We kunnen zaken van de lange termijn in gang zetten. Wel vragen we ons af of de inwoners van Ridderkerk hierbij voldoende betrokken zijn. Voor de gelegenheid om mee te denken lijkt nog geen massale belangstelling te bestaan, terwijl de Structuurvisie juist kan leiden tot ingrijpende beslissingen voor vele jaren. **(H)erkent het college deze zorg? Hoe wil het college de inwoners ook rond het besluitvormingsproces van de structuurvisie erbij betrekken?**

Als ChristenUnie vinden we ook voor de komende tijd die onderwerpen belangrijk die raken aan ons samenleven en de manier waarop we met elkaar omgaan. We denken daarbij aan aspecten als opvoeding, vrijwilligerswerk c.q. mantelzorg en het milieu. Het milieu raakt ons allen: het gaat over de wijze waarop we omgaan met de schepping en over de gezondheid en de leefsituatie van ons allemaal.

1. Programma Werk en Economie

Ridderkerk heeft na Rotterdam en Schiedam het grootste aantal bedrijven binnen de gemeentegrenzen. Daarnaast blijkt uit de eerste resultaten van de Structuurvisie dat veel Ridderkerkers in Ridderkerk zelf werken; ten opzichte van omliggende plaatsen is dat percentage beduidend hoger. Dat is een goede zaak en – voor zover dat gevolg is van gemeentelijk beleid – een felicitatie waard. Ridderkerk doet er goed aan om te blijven streven naar een gedifferentieerd aanbod van werk. Dan kunnen zo veel mogelijk Ridderkerkers (blijven) werken in hun woonomgeving; en hoe meer mensen in eigen omgeving werken, hoe minder zij het milieu belasten met woon-werkverkeer.

Overigens gaat het grootste deel van die in Ridderkerk werkende inwoners met de áuto naar het werk. **Reden voor ons om het college te vragen of het zo spoedig mogelijk wil stimuleren dat deze mensen met de fiets naar hun werk gaan of met het openbaar vervoer.** Uiteraard mogen ook Ridderkerkers die buiten de gemeente werken, worden gestimuleerd om hun auto vaker te laten staan.

Het hebben van werk is belangrijk voor mensen. Nu het de afgelopen jaren goed is gegaan met de economie, is ook een deel van de langdurig werklozen aan de slag gegaan. We stuiten echter andermaal op de groep werklozen die – om welke reden dan ook – moeilijk bemiddelbaar is. Van het college hebben we begrepen dat dit veelal heeft te maken met medische gronden.

Van de Regisseur Werk verwachten we dat in het komend jaar resultaat op inzet zichtbaar wordt. Er is veel te winnen door het aanhalen van de contacten tussen gemeente en bedrijven, door van elkaar te weten wat nodig is. Als een bedrijf problemen heeft met onvervulbare vacatures, heeft de gemeente wellicht mensen die daar – al of niet met behulp van omscholing – aan de slag kunnen: maatwerk. Als de gemeente mensen met een beperking in haar cliëntenbestand heeft, dan zijn er wellicht bedrijven die met kleine aanpassingen deze mensen kunnen en willen plaatsen: maatwerk. Met het in dienst nemen van mensen met een beperking (al of niet met een Wajong-status) kunnen bedrijven eraan bijdragen dat niemand aan de kant blijft staan; en – los van maatschappelijk verantwoord ondernemen – puur financieel gezien hoeft dat helemaal niet onaantrekkelijk te zijn. Het op gang brengen van het vliegwiel van maatschappelijke betrokkenheid, waarin gemeente en bedrijven als schoepen aan elkaar verbonden zijn, lijkt ons een prachtige uitdaging voor de Regisseur Werk. **Kan de wethouder al iets melden over het resultaat van de Regisseur?**

Zoals bekend ziet de ChristenUnie graag dat beide ouders in overleg zorg en werk op elkaar afstemmen. Ouders die thuis voor de kinderen willen zorgen leveren daarin een belangrijk bijdrage aan onze totale samenleving. Mammabanen of schooltijdbanen geven ouders de mogelijkheid om werk en zorg goed te combineren. Keuzevrijheid met het oog op de invulling van zorgtaken en werktaken ligt wat ons betreft primair bij de ouders. Werk is belangrijk voor mensen, maar het is slechts een facet van het leven; er is nog zo veel méér dat ons leven het waard maakt geleefd te worden!

2. Programma Veiligheid

De meeste mensen voelen zich veilig in Ridderkerk. Tegelijkertijd is er toch een vorm van onbehagen in met name de openbare ruimte. Veelal als er groepen rondhangen die men niet durft aan te spreken. Maar ook bij ongewenst gedrag in winkels of winkelcentra, waarbij we tegenwoordig liever maar even weggijken dan dat we een – vriendelijke – opmerking maken.

Is het ongewenste gedrag misschien mede aanwezig juist omdat we elkaar niet meer (durven) aanspreken op ongewenst en horkerig gedrag?

Hier komt het aan op het nemen van eigen verantwoordelijkheid van de burgers zelf én de steun hiervoor vanuit de instanties.

Het gaat hierbij ook om gedrag dat onveiligheid voor ánderen veroorzaakt, met name in het verkeer: ouders die hun kinderen naar school brengen met de auto en daarmee gevaarlijke situaties rond scholen veroorzaken, en zeker ook automobilisten die in hun eigen buurt (veel) te hard rijden. Dat vraagt om een mentaliteitsverandering. We voelen als ChristenUnie voor het aanpakken van dit ongewenste gedrag door middel van bekeuringen. De Snelheids Informatie Displays hebben een beperkt, kortdurend nut. Op de Rijksstraatweg wordt massaal (niet harder dan) 50 kilometer per uur gereden. De pakkans is daar groot: men laat het wel uit het hoofd om te hard te rijden. Uiteraard zien ook wij liever dat weggebruikers uit zichzelf tot goed gedrag komen, maar we beseffen tegelijkertijd dat externe (financiële) prikkels nodig zijn.

Ook het late uitgaansleven van met name jongeren en het overmatig nuttigen van alcohol en drugs is een fors probleem dat onveiligheid(sgevoelens) in de hand werkt. Agressie, vandalisme en seksueel misbruik zijn vaak de gevolgen. 'Vroeger op stap' en eerdere sluiting van de horecavoorzieningen kan een heilzame werking hebben op het veiligheidsgevoel van velen. Ook hierbij gaat het over gedrag, waarover we met ouders, horeca e.a. in gesprek moeten.

Hennepteelt, de handel in softdrugs en daaraan gerelateerde criminaliteit moeten hard worden aangepakt in Ridderkerk. We hebben ons enigszins laten verdoven door de voornemens van het college om met name de hennepteelt aan te pakken. Nuchter moeten we constateren dat het college nu dichter dan ooit bij een bestuurlijke aanpak is gekomen. **Vorig jaar werd ons al gezegd dat hier een actieplan voor zou worden ontwikkeld. Lukt dat nog dit jaar? Waarom duurt het langer om de plannen tot uitvoering te brengen? We nemen aan dat de problemen niet verminderd zijn?** We verwachten in 2009 hierop adequate maatregelen.

De Stuurgroep Veilig heeft (zie pagina 14 van de begroting) een negental onderwerpen benoemd waarover we ook vorig jaar al hebben gesproken. De ChristenUnie wil hieraan een punt toevoegen, en wel de bejegening van hulpdiensten. Het is de afgelopen tijd enige keren aan de orde geweest: agressie en vandalisme tegen hulpdiensten en hun materieel. Ons voorstel is om dit onderwerp toe te voegen aan de negen genoemde punten, en wat ons betreft mag dat met stip op nummer 1 komen: het is onvoorstelbaar en onacceptabel dat het gebeurt, het normaal kunnen uitoefenen van dit werk is een eerste voorwaarde voor goed uitvoeren van de hulpverlening.

De straffen hiervoor gaan in den lande omhoog, zo hebben we begrepen. Prima. Maar er is méér nodig. Doen alsof het in Ridderkerk niet voorkomt, is voorbijgaan aan allerlei incidenten tegen met name de politie in het bijzonder op uitgaansmomenten. Ook de nieuwjaarsnacht is berucht wegens dit zeer ongewenst gedrag.

3. Programma Bestuur en Participatie

Vanuit de ChristenUnie is stijgende waardering voor de wijze waarop het college bezig is met de wijken en de inwoners. De deelnemers aan wijkoverleggen en beleidsplatforms zijn beter dan voorheen te spreken over het gemeentebestuur. Wij zijn daarover verheugd omdat met name die bewoners weten 'hoe het werkt'.

Er zal echter altijd spanning zitten op het snijvlak van de systeemwereld van de overheid en instellingen (met haar formele kanten, protocollen en spelregels) en de leefwereld van de bewoners (het hier en nu, de ervaren ongemakken, de alledaagse werkelijkheid). Daarbij maakt het al verschil wanneer je van elkaar weet dat er verschil bestaat in positie,

verantwoordelijkheden en snelheid van handelen. Het managen van verwachtingen is dan ook een belangrijke taak bij dit alles.

Het afnemend vertrouwen (zie pagina 23) in de overheid maakt ons allemaal, als het goed is, een beetje zenuwachtig. Het is niet zozeer het handelen van de overheid dat hiervan de veroorzaker is, maar veeleer andere factoren. In het boek *Vertrouwenscrisis* worden een aantal voorbeelden genoemd waaruit blijkt dat de modernisering van de samenleving in veel gevallen leidt tot een dalend vertrouwen. Een paar voorbeelden: hoe meer individuele vrijheid, hoe meer transparantie, hoe meer beveiliging, hoe calculerder de burger, hoe meer keuze, hoe meer secularisering, hoe minder vertrouwen.

We betalen dus een bepaalde prijs voor 'de moderne samenleving'. Wat de fractie van de ChristenUnie betreft gaan we in Ridderkerk zo goed mogelijk door met het besturen van de gemeente en proberen daarbij steeds weer het goede voor de burger te zoeken.

4. Programma Educatie

Bij dit programma wil de ChristenUnie extra aandacht besteden aan de opvoeding van onze kinderen. Dit jaar willen we onder meer focussen op de relatie tussen ouders en kinderen en de relatie van de ouders met de scholen.

We zien veel ouders worstelen met de opvoeding. Iedere leeftijd geeft andere zorgen en hoofdbrekens. "Kleine kinderen kleine zorgen, grote kinderen grote zorgen" is een bekende uitspraak. Voorheen werd voornamelijk in familieverband opgevoed. Nu is dat veel minder vanzelfsprekend het geval. De meeste kinderen groeien op in een meeroudergezin. Steeds vaker groeien kinderen echter op in eenoudergezinnen. Hierbij komt alle zorg neer op één persoon. Dat is zwaar, zeker ook wanneer de zorgtaak met een baan moet worden gecombineerd.

Kinderen worden van jongs af aan gevolgd. Eerst door het consultatiebureau en daarna door de GGD met haar jeugdgezondheidszorg. Het Centrum voor Jeugd en Gezin wordt wat ons betreft een voorziening waar allerlei instanties adequaat samenwerken aan een zorgketen voor de leeftijdsgroep van 0 tot 23 jaar. We moeten daarbij waken voor bureaucratisering van de zorg voor kinderen en jongeren. Belemmeringen als privacywetgeving en schotten tussen allerlei organisaties moeten we wegnemen. De zorg voor het kind gaat wat ons betreft boven de privacy van het gezin: niemand wil toch sterven aan de privacy? Hier raken we aan het lastige punt van bemoeizucht, bemoeizorg, betutteling of bescherming. Wat de fractie van de ChristenUnie betreft kiezen we voor het kind door bemoeizorg. In voorkomende gevallen hoort daar 'ingrijpen achter de voordeur' bij. Uitgangspunt blijft, dat ouders verantwoordelijk zijn voor de opvoeding van hun kinderen.

Bij het ingrijpen achter de voordeur gaat het over ernstige zaken. Door meer aan voorlichting te doen en ouders te helpen bij de opvoeding kunnen we problemen voorkomen. Preventie is hierbij het sleutelwoord. Ouders voelen zich vaak onmachtig bij de opvoeding. En (het gevoel van) onmacht is veelal de oorzaak van mishandeling en verwaarlozing. Veel van de ('normale') dagelijkse wrijving tussen ouders en kinderen heeft te maken met gebrekkige communicatie die overigens wel is te verbeteren.

Tegenwoordig geldt voor veel jongeren dat ze 'hem al om hebben' voordat ze gaan stappen. Voordrinken of indrinken het is een fenomeen van de laatste jaren. Men komt nog steeds op een feest maar a) het is al laat en b) men is al dronken. Voordat men dan thuiskomt, is er al heel wat gepasseerd. Steeds vaker is sprake van alcoholvergiftiging, van vernielingen, van agressie tegen de hulpdiensten, van intimidatie en misbruik.

We laten het met z'n allen maar een beetje lopen om niet te worden uitgemaakt voor ouderwets en bekrompen. Ouders hebben daar problemen mee en durven niet op te treden. Ook bestuurders hebben daar problemen mee; zij bagatelliseren het probleem of ridiculiseren degene die een consequente aanpak voorstaan. Die consequente aanpak wordt afgedaan als "betuttelen" c.q. "niet meer van deze tijd".

De ChristenUnie wil dat ouders en hun kinderen weer zelf verantwoordelijk worden voor het tegengaan van ongewenst gedrag. Die eigen verantwoordelijkheid geldt ook voor de relatie met de scholen: ouders moeten de school weer gaan zien als 'medeopvoeder', bondgenoot dus in plaats van tegenstander (die ze met opgestroopte mouwen komen vertellen hoe ze over de (slechte) behandeling van hun kinderen denken). Het zou goed zijn als ouders aan het begin van iedere schoolperiode (basisonderwijs en voortgezet onderwijs) een contract met school tekenen waarbij ze bijvoorbeeld afspreken samen verantwoordelijk te zijn voor de jongere en de ouderavonden te zullen bezoeken. Ook de school kan de leraren verder trainen en bijscholen om op een effectieve manier met de jeugd om te gaan. Daarbij moeten lerare(sse)n ook in staat zijn om signaalgedrag van de jongeren waar te nemen en te interpreteren om waar nodig actie te kunnen ondernemen.

5. Programma Wonen en Leefomgeving

Veel bewoners komen in beweging als het om hun eigen buurt gaat. Dat is goed en het maakt dat men met elkaar tot betere buurten komt. Bewoners die betrokken zijn bellen en mailen vaker. Zo kreeg onze fractie onlangs een bericht van een bewoner uit Drievliet over de reclameborden die opeens in de wijk zijn opgehangen. Ook onszelf waren die borden op diverse plaatsen al opgevallen, bij het binnenrijden van Ridderkerk na de zomervakantie. Bij navraag bleek dat het de bedoeling is dat deze nieuwe borden de (vaak kartonnen) exemplaren rond de lantaarnpalen moeten vervangen. Ons bleek dat het wijkoverleg hierin niet is gekend. Het is er niet mooier op geworden. De borden aan de gevels en transformatorhuisjes geven eerder een beeld van verpaupering dan van netheid. **Hoe is de besluitvorming over dit onderwerp gegaan? Klopt het dat de wijkoverleggen hierin niet betrokken zijn? Is er een mogelijkheid om het besluit weer terug te draaien als de bewoners het niet willen? Hoe zit het met niet-commerciële adverteerders. Kan het college bevestigen dat de situatie er voor hen niet op achteruit is gegaan?**

Op een deel van de Vlietlaan is het afgelopen jaar zogeheten fluisterasfalt aangebracht. We zijn hier enthousiast over omdat dit het contactgeluid met de weg fors terugdringt. **Is het college van plan om dit soort asfalt op meer plekken in Ridderkerk aan te brengen en hoe wordt hierbij de prioritering bepaald?**

Slikkerveer Zuid-Oost is op de schop op dit moment. We zijn blij met het feit dat er een overeenkomst is met de ondernemers. Tegelijkertijd maken we ons zorgen over het proces van herstructurering. Diverse bewoners komen in de knel en in de afgelopen tijd hebben met name de gehandicapten het extra moeilijk gehad onder andere door het meermalen veranderen van de slooproute. Onze indruk is dat nog forse verbeteringen zijn aan te brengen in het proces. Meer keuzemogelijkheden voor de bewoners, meer inspraak voor de bewoners, meer duidelijkheid voor bewoners, deskundige ondersteuning voor de bewonerscommissies, een sociale buurtanalyse aan het begin van het proces en meer aandacht voor levensloopbestendige woningen. College en raad hebben hierin een rol naast de woningcorporatie en belangengroepen. De ChristenUnie pleit (nogmaals) voor een sessie waarbij alle betrokken partijen het proces tegen het licht houden; laten we met elkaar nadenken over hoe het nog beter kan worden uitgevoerd. Veel gaat goed, laat dat duidelijk zijn, maar het kan beter en dat met name voor de kwetsbare groepen. De bewoners moeten voorop staan in het proces, niet (met alle respect voor de betrokkenen) het geld of de techniek. **Wil de wethouder - in het belang van de bewoners die er nu en in de toekomst mee te maken hebben - het initiatief nemen tot een bijeenkomst of de partners stimuleren om dat te doen?**

De ChristenUnie wil nadrukkelijk ook aandacht voor de buurtwinkels. Dat geldt niet alleen voor Slikkerveer Zuid-Oost, waar de buurtwinkels moeten terugkomen, maar ook voor de kleine winkelstrips in Oost en West. Rijsoord heeft zelfs per direct extra aandacht nodig: de enige overgebleven supermarkt aldaar sluit op zeer korte termijn en wat ons betreft moet

daar tenminste één supermarkt voor de bewoners beschikbaar blijven. Als een ondernemer er geen brood in ziet, dan moeten we met elkaar nadenken over creatieve oplossingen. We willen het college dan ook vragen om hier actief op in te zetten. **Wellicht ziet de wethouder hier direct wel brood in dan horen wij dat graag. Anders willen we met een motie de goede kant op wijzen.**

In het kader van aandacht voor de buitenruimte willen we bepleiten om de schoolpleinen in Ridderkerk open te stellen voor de buurtkinderen. In Slikkerveer is dat sinds een paar jaar het geval achter de Driemaster en met goede afspraken is dat een mooie voorziening voor de buurtkinderen. Het kan ook helpen om de 3% buitenruimte (norm Jantje Beton) te verwezenlijken. Met de scholen moeten we overleggen over dit punt. **Onze vraag is of het college iets in dit idee ziet en of het dit op de agenda wil zetten.**

Dan het milieu. We vinden als ChristenUnie dat we veel aandacht moeten geven aan een gezonde leefomgeving. De zorg hierover bij veel Ridderkerkers is groot. En terecht. Juist in een omgeving met veel negatieve factoren is het van belang om er bijna dagelijks mee bezig te zijn. We willen daarom het gebruik van de fiets stimuleren en het gebruik van fossiele brandstoffen ontmoedigen of tegengaan.

Zoals in de inleiding al genoemd: we hebben uit de eerste resultaten van de Structuurvisie begrepen dat veel Ridderkerkers die in Ridderkerk werken de auto gebruiken voor hun woon-werkverkeer. Dat moet toch anders kunnen? We willen daarom 'voorrang' voor het schone verkeer bepleiten. Fietsen hoort daarbij en ook de inzet van schonere voertuigen. **We vragen het college dan ook om bij de vervanging van gemeentelijke voertuigen de aanschaf van elektrische voertuigen te overwegen.**

Om het voor de Ridderkerkse fietser aantrekkelijk te maken, zullen de komende tijd ongetwijfeld meer voorstellen komen vanuit het college, en wel in het kader van de Nota Langzaam Verkeer. We zien daar reikhalzend naar uit. Waarom duurt het zo lang en is de nota weer vertraagd? We geven alvast de suggestie mee om waar mogelijk bij bushaltes een aantal fietsenrekken te plaatsen.

De luchtkwaliteit is in Ridderkerk een zorg en zal dat voorlopig nog wel blijven. We willen van het college weten hoe het staat met de uitvoering van het Deltaplan Luchtkwaliteit. Wordt inmiddels gewerkt aan de uitvoering? Hoe is het met de tijdelijke werkgroep die ruim een jaar geleden een actieplan heeft opgeleverd? Wordt de groep nog verder betrokken bij de uitvoering of bij het bedenken van nieuwe onderwerpen?

We hebben een waterprobleem. Er komt te veel in het riool terecht en (door massale bestrating) te weinig in de grond zelf. Veel bewoners zijn zich hiervan niet bewust. Veel tuinen zijn of worden dichtgestraat onder het mom van "geen groene vingers", "geen tijd" of "we vinden het gewoon mooier zo". Maar niet bekend is dat daarmee te weinig water in de grond komt en teveel in het riool. Eigenlijk zou iedere inwoner die zijn of haar tuin heeft dichtgestraat weer 1 of 2 vierkante meters moeten 'teruggeven aan de natuur'. Dan komt meer water in de ondergrond waar het een functie heeft. Tegelijkertijd moeten we ook het hemelwater beter benutten. Nu loopt veel hemelwater direct het riool in. Dat is jammer, en zorgt bij hevige buiten ook voor overbelasting van dat riool. Met water uit een regenton kan de bewoner zijn tuin besproeien, de auto wassen en dergelijke. Veel kleine druppels maken vele mooie tonnen vol. Voor dit onderwerp verwijzen we graag naar ons amendement.

6. Programma Welzijn

Hier gaan we in op een belangrijk onderwerp in onze samenleving, namelijk de rol van de vrijwilligers en mantelzorgers. Het cement van onze maatschappij. We lopen tegen een aantal problemen aan en vragen het college hierop actie te ondernemen. In de eerste plaats willen we beter in beeld krijgen wat de belemmeringen zijn om vrijwilligerswerk te gaan doen.

Het belang van vrijwilligerswerk neemt de komende jaren alleen maar verder toe. Door de vergrijzing en door de vermaatschappelijking van de zorg wordt een steeds groter beroep gedaan op vrijwilligers en mantelzorgers. Tegelijkertijd dreigt het aantal vrijwilligers en mantelzorgers af te nemen, onder meer door de toenemende druk om (meer uren) betaald werk te doen. Er is spanning tussen het streven naar een hogere arbeidsparticipatie enerzijds, en anderzijds de kwalitatieve inzet van het aantal vrijwilligers en mantelzorgers. De ChristenUnie vindt dat we nu actie moeten ondernemen om die kwalitatieve inzet te realiseren. We hebben daartoe een actieplan uitgewerkt dat we tijdens de algemene beschouwingen zullen inbrengen. We vragen het college door middel van een motie om meer inspanning te leveren met betrekking tot het vrijwilligerswerk.

7. Programma Zorg

De WMO heeft een breed aandachtsgebied. De programma's Zorg en Welzijn hebben alles met elkaar te maken. Wij ondersteunen de aandacht van het college voor de jeugdzorg en de opvoedingsondersteuning. We moeten toe naar een situatie dat de gezinnen die dat willen of nodig hebben, ondersteuning krijgen; bij voorkeur vrijwillig, maar indien nodig met een meer verplichtend karakter.

Komend jaar staat de evaluatie van de WMO verordening op de agenda. Dan is er gelegenheid om zaken die (nog) niet goed zijn aan te pakken. De ChristenUnie wil de mens voor de regels plaatsen. Dat is ons uitgangspunt.

Het Centrum voor Jeugd en Gezin krijgt vorm in Ridderkerk en kan begin 2009 van start. Een positieve ontwikkeling. Het zal niet verbazen dat we als ChristenUnie blij zijn met deze noodzakelijke ontwikkeling. Jeugd en de gezinnen waarin zij opgroeien verdienen volop onze steun en betrokkenheid. **Kan de wethouder aangeven wanneer het centrum volledig operationeel is?**

Vooruitlopend op de evaluatie WMO wil de ChristenUnie-fractie nu al haar zorg naar voren brengen over de op handen zijnde overgang van ondersteunende begeleiding van mensen met psycho-sociale problemen, vanuit de AWBZ naar de WMO. We vrezen dat ook deze maatregel in de praktijk zal neerkomen op een teruggang van de zorg. **Graag horen we van de desbetreffende wethouder of zij deze zorg deelt en wat haar aanpak zal zijn om dit te voorkomen.**

8. Financiën en dekkingsplan

De financiële situatie van de gemeente ziet er momenteel goed uit. Met dien verstande dat er wel sinds korte tijd allerlei vragen op ons afkomen over de toekomst. De financiële crisis in de wereld werpt haar schaduw vooruit. Om die reden willen we een terughoudend financieel beleid. Niet het geld verjubelen maar gedegen inzetten. Uitgaven ten gunste van de gemeenschap en voorzieningen waar we allemaal baat bij hebben of uitgaven voor die groepen die het al langere tijd moeilijk hebben, kunnen op onze steun rekenen.

Tot slot

De fractie van de ChristenUnie heeft met genoeg een bijdrage geleverd aan het bestuur van Ridderkerk. We willen de Burgemeester en de Wethouders, de collega raadsleden en alle ambtenaren van harte Gods zegen toewensen bij het werk dat er ligt.

November 2008, fractie ChristenUnie Ridderkerk

Vragen fractie ChristenUnie aan het college:

1. Kan de wethouder al iets melden over de voortgang van de gesprekken over Nieuw Reijerwaard met de Ministeries?
2. Kan de wethouder nog iets melden over de voortgang van het zwembad? Wanneer gaat daadwerkelijk de schop de grond?
3. Hoe gaat het college de burgers betrekken rond het besluitvormingsproces van de structuurvisie?
4. Wil het college zo spoedig mogelijk gaan stimuleren dat Ridderkerkers die in Ridderkerk of omgeving werken, de fiets en het openbaar vervoer gaan gebruiken voor hun woon-werkverkeer?
5. Kan de wethouder al iets melden over het resultaat van de Regisseur Werk?
6. Vorig jaar werd ons al gezegd dat er een actieplan zou komen met het oog op de aanpak van hennepsteelt, handel in softdrugs en daaraan gerelateerde criminaliteit. Lukt dat nog dit jaar? Waarom duurt het langer om de plannen tot uitvoering te brengen? We nemen aan dat de problemen niet verminderd zijn?
7. Hoe is de besluitvorming rond de nieuwe reclameborden gegaan? Klopt het dat de wijkoverleggen hierin niet betrokken zijn? Is er een mogelijkheid om het besluit weer terug te draaien als de bewoners het niet willen? Hoe zit het met niet-commerciële adverteerders. Kan het college bevestigen dat de situatie er voor hen niet op achteruit is gegaan?
8. Is het college van plan om op meer plekken in Ridderkerk fluisterasfalt aan te brengen en hoe wordt hierbij de prioritering bepaald?
9. Wil de wethouder het initiatief nemen om een bijeenkomst te (laten) organiseren met het oog op verbetering van huidige en toekomstige herstructureringsprocessen?
10. Wellicht ziet de wethouder brood in het in stand houden van buurtwinkels? Zo niet, dan willen we met een motie de juiste richting aanwijzen.
11. Ziet het college iets in het idee van het buiten schooltijden openstellen van schoolpleinen? Wil het college dit punt op de agenda van het OOGO zetten?
12. We vragen het college om bij de vervanging van gemeentelijke voertuigen de aanschaf van elektrische voertuigen te overwegen.
13. Kan de wethouder aangeven wanneer het Centrum voor Jeugd en Gezin volledig operationeel is?
14. Graag horen we van de wethouder of zij de zorg omtrent de overgang van AWBZ naar WMO bij psycho-sociale problemen deelt, en wat haar aanpak zal zijn om dit te voorkomen.